

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Ω

λῦτο δ' ἄγων, λαοὶ δὲ θεὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
ἔσκιδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
ὑπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
κλαῖε φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὑπνος
ἦρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα 5
Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένος ἦϋ,
ἦδ' ὅποσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγεα
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε 10 ἸΩ
ὑπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνῆς· τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστάς
δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἀλός· οὐδέ μιν ἠὼς
φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἄλα τ' ἠϊόνας τε.
ἀλλ' ὃ γ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἔκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὄπισθεν, 15
τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος
αὐτίς ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο, τὸν δὲ τ' ἔασκεν
ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηγέα· τοῖο δ' Ἀπόλλων
πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῖ φῶτ' ἐλαίρων
καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτε 20 ἸΩ
χρυσείῃ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρύφοι ἐλκυστάζων.
ὣς δὲ μὲν Ἔκτορα δῖον ἀεΐκιζεν μενεαίνων·
τὸν δ' ἐλαΐρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον εὐσκοπον ἀργεῖφόντην.
ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρη 25
οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκῶπιδι κούρη,
ἀλλ' ἔχον ὣς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
ὃς νεΐκεσσε θεὰς ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο,
τὴν δ' ἦνησ' ἢ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν. 30 ἸΩ
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένητ' ἠὼς,
καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
σχέτλιοί ἐστε θεοί, δηλήμονες· οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
Ἔκτωρ μηρί' ἔκκε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἐόντα σαῶσαι 35
ἦ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ᾧ
καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ᾧκα
ἐν πυρὶ κῆαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
ἀλλ' ὀλοῶ Ἀχιλῆϊ θεοὶ βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
ᾧ οὐτ' ἄρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιοι οὔτε νόημα 40 ἸΩ
γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὣς ἄγρια οἶδεν,
ὃς τ' ἐπεὶ ἄρ μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
εἷξας εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν ἵνα δαῖτα λάβησιν·
ὣς Ἀχιλλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδῶς
γίγνεται, ἦ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἦδ' ὀνίνησι. 45
μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι
ἢ ἐκασίγνητον ὁμογάστριον ἢ ἐκασὶν υἱόν·
ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκε·

τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 αὐτὰρ ὃ γ' Ἔκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα, 50 ΙΩ
 ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάριοιο φίλοιο
 ἔλκει· οὐ μὴν οἱ τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον.
 μὴ ἀγαθῶ περ ἐόντι νεμεσσηθέωμέν οἱ ἡμεῖς·
 κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.
 τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη· 55
 εἴη κεν καὶ τοῦτο τεδὸν ἔπος ἀργυρότοξε
 εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἔκτορι θήσετε τιμὴν.
 Ἔκτωρ μὲν θνητός τε γυναῖκά τε θήσατο μαζόν·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἦν ἐγὼ αὐτὴ
 θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν 60 ΙΩ
 Πηλέϊ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι.
 πάντες δ' ἀντιάσθε θεοὶ γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσι
 δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμιναι θεοῖσιν· 65
 οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἔκτωρ
 φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν οἱ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·
 ὣς γὰρ ἔμοιγ', ἐπεὶ οὐ τι φίλων ἡμάρτανε δῶρων.
 οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδέυετο δαιτὸς εἵσης
 λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70 ΙΩ
 ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν, οὐδέ πη ἔστι,
 λάθρη Ἀχιλλῆος θρασὺν Ἔκτορα· ἦ γὰρ οἱ αἰεὶ
 μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ.
 ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσσον ἐμεῖο,
 ὄφρα τί οἱ εἶπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεύς 75
 δῶρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπό θ' Ἔκτορα λύσῃ.
 ὣς ἔφατ', ὄρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης
 ἔνθορε μείλανι πόντω· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.
 ἦ δὲ μολυβδαίνῃ ἰκέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, 80 ΙΩ
 ἦ τε κατ' ἀγραύλοιο βοδὸς κέρας ἐμβεβαυῖα
 ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
 εὔρε δ' ἐνὶ σπηῖ γλαφυρῶ Θέτιν, ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
 εἶαθ' ὀμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἦ δ' ἐνὶ μέσσης
 κλαῖε μόρον οὐ παιδὸς ἀμύμονος, ὃς οἱ ἔμελλε 85
 φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι τηλόθι πάτρης.
 ἀγγοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 ὄρσο Θέτι· καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 τίπτέ με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ 90 ΙΩ
 μίσησθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῶ.
 εἴμι μὲν, οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται ὅττι κεν εἶπη.
 ὣς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἔλε δῖα θεάων
 κυάνεον, τοῦ δ' οὐ τι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.
 βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις 95
 ἠγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
 ἀκτὴν δ' ἐξαναβάσαι ἐς οὐρανὸν ἀΐχθητήν,
 εὔρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες

εἴαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες.
 ἦ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη. 100 ΙΩ
 Ἥρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκε
 καὶ ῥ' εὐφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιοῦσα.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 ἦλυθες Οὐλύμπον δὲ θεὰ Θέτι κηδομένη περ,
 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός· 105
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
 ἐννήμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἔκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ·
 κλέψαι δ' ὄτρύνουσιν εὐσκοπον ἀργεῖφόντην·
 αὐτὰρ ἐγὼ τότε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω 110 ΙΩ
 αἰδῶ καὶ φιλότητα τεῖην μετόπισθε φυλάσσων.
 αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ καὶ υἱεὶ σῶ ἐπίτειλον·
 σκύζεσθαί οἱ εἰπέ θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 Ἔκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν, 115
 αἶ κέν πως ἐμέ τε δείσῃ ἀπό θ' Ἔκτορα λύσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριν ἐφήσω
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη.
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα, 120 ΙΩ
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶψα,
 ἶξεν δ' ἐς κλισίην οὐ υἱέος· ἐνθ' ἄρα τὸν γε
 εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·
 τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρευτο. 125
 ἦ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 τέκνον ἐμὸν τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
 σὴν ἔδδει κραδίην μεμνημένος οὐτέ τι σίτου
 οὔτ' εὐνής; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃ 130 ΙΩ
 μίσησθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἤδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 ἀλλ' ἐμέθεν ζύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
 σκύζεσθαί σοί φησι θεοῦς, ἐέ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν 135
 Ἔκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 τῆδ' εἶη· ὅς ἄποινα φέροι καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
 εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει. 140 ΙΩ
 ὣς οἱ γ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
 πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
 Ἴριν δ' ὄτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἰρήν·
 βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμποιο
 ἄγγελιον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἶσω 145
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνη
 οἶον, μὴ δέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.

κῆρῦξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
 ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτίς 150 ΙΩ
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
 μὴ δέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ μὴ δέ τι τάρβος·
 τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν ἀργεῖφόντην,
 ὃς ἄξει εἰὸς κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσση.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος, 155
 οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
 ὣς ἔφατ', ὄρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
 ἴξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε. 160 ΙΩ
 παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δάκρυσιν εἴματ' ἔφυρον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
 ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλή
 κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος
 τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἐῆσι. 165
 θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο
 τῶν μμνησκόμεναι οἷ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
 στῆ δὲ παρὰ Πριάμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα
 τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα· 170 ΙΩ
 θάρσει Δαρδανίδη Πρίαμε φρεσί, μὴ δέ τι τάρβει·
 οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω
 ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδετα ἠδ' ἐλαίρει.
 λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἴκτορα δῖον, 175
 δῶρα δ' Ἀχιλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνη
 οἶον, μὴ δέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
 κῆρῦξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
 ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτίς
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. 180 ΙΩ
 μὴ δέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
 τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται ἀργεῖφόντης,
 ὃς σ' ἄξει εἰὸς κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσση.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
 οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει· 185
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
 ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ ὃ γ' υἷας ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
 ὀπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς. 190 ΙΩ
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηῶεντα
 κέδρινον ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει·
 ἐς δ' ἄλοχον Ἐκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε·
 δαιμονίη Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε
 λύσασθαί φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195
 δῶρα δ' Ἀχιλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνη.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
 αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγε

κεῖσ' ἰέναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
ὣς φάτο, κώκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ· 200 ΙΩ
ὦ μοι πῆ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τὸ πάρος περ
ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἠδ' οἴσιν ἀνάσσεις;
πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
υἰέας ἐξενάριξε· σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 205
εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
ὠμηστής καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὃ γε οὐ σ' ἐλεήσει,
οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνευθεν
ἡμενοὶ ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὡς ποθὶ Μοῖρα κραταιὴ
γινομένη ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτῆ, 210 ΙΩ
ἀργίποδας κύνας ἄσαι ἐὼν ἀπάνευθε τοκῆων
ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο
παιδὸς ἐμοῦ, ἐπεὶ οὐ ἐκακίζόμενόν γε κατέκτα,
ἀλλὰ πρὸ Τρῶων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπῳ 215
ἔσταότ' οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς.
τὴν δ' αὐτὴ προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·
μὴ μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε, μὴ δέ μοι αὐτῆ
ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλεν· οὐδέ με πείσεις.
εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν, 220 ΙΩ
ἢ οἱ μάντιές εἰσι θυοσκόοι ἢ ἱερῆες,
ψευδὸς κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
εἴμι καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσειται. εἰ δέ μοι αἴσα
τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 225
βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς
ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν υἰόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἶην.
ἦ καὶ φοριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέφωγεν·
ἐνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας, 230 ΙΩ
τόσσα δὲ φάρεα λευκά, τόσσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,
ἐκ δὲ δύο αἴθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρηῆκες πόρον ἄνδρες
ἐξεσίην ἐλθόντι μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ 235
φείσατ' ἐνὶ μεγάροισι ὃ γέρον, περὶ δ' ἠθέλε θυμῷ
λύσασθαι φίλον υἰόν. ὃ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
αἰθούσης ἀπέεργεν ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
ἔρρετε λωβητῆρες ἐλεγχέες· οὐ νυ καὶ ὑμῖν
οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἦλθετε κηδήσοντες; 240 ΙΩ
ἦ ὀνόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε
παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμμες·
ῥῆῖτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
κείνου τεθνηῶτος ἐναίρεμέν. αὐτὰρ ἔγωγε
πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραϊζομένην τε 245
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν βαίην δόμον Ἄϊδος εἴσω.
ἦ καὶ σκηπανίῳ δῖεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω
σπερχομένοιο γέροντος· ὃ δ' υἰάσιν οἴσιν ὀμόκλα

νεικείων Ἐλενόν τε Πάριν τ' Ἀγάθωνά τε δῖον
 Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην 250 ΙΩ
 Δηϊφοβόν τε καὶ Ἴππόθοον καὶ δῖον Ἀγαυόν·
 ἐννέα τοῖς ὁ γεραῖος ὁμοκλήσας ἐκέλευε·
 σπεύσατέ μοι κακὰ τέκνα κατηφόνες· αἴθ' ἅμα πάντες
 Ἔκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἴας ἀρίστους 255
 Τροίην ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελεῖφθαι,
 Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωῖλον ἵπποχάρμη
 Ἔκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐφίκει
 ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι ἀλλὰ θεοῖο.
 τοὺς μὲν ἀπόλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται 260 ΙΩ
 ψευσταὶ τ' ὄρχησταὶ τε χοροῖτυπήσιν ἄριστοι
 ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.
 οὐκ ἂν δὴ μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
 ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδείσαντες ὁμοκλήν 265
 ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν εὐτροχον ἠμιονεῖην
 καλὴν πρωτοπαγέα, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
 κὰδ δ' ἀπὸ πασσαλόφι ζυγὸν ἦρεον ἠμιόνειον
 πύξινον ὀμφαλόεν εὐοιήκεσσι ἀρηρός·
 ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῶ ἐννεάπηχυ. 270 ΙΩ
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν εὐξέστω ἐπὶ ῥυμῶ
 πέξῃ ἐπὶ πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔστορι βάλλον,
 τρὶς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
 ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχίνα δ' ἔκαμψαν.
 ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες εὐξέστης ἐπ' ἀπήνης 275
 νήεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,
 ζευῆσαν δ' ἠμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιεργούς,
 τοὺς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 ἵππους δὲ Πριάμῳ ὑπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραῖος
 αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν εὐξέστη ἐπὶ φάτνῃ. 280 ΙΩ
 τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
 κῆρυξ καὶ Πριάμος πυκινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχοντες·
 ἀγγίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἐκάβη τετιηότι θυμῶ
 οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι
 χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην· 285
 στῆ δ' ἵππων προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 τῆ σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὐχεο οἴκαδ' ἰκέσθαι
 ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
 ὀτρύνει ἐπὶ νῆας ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
 ἀλλ' εὐχεο σύ γ' ἔπειτα κελαινεφεῖ Κρονίωνι 290 ΙΩ
 Ἰδαίῳ, ὃς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὀράται,
 αἴτει δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὃς τέ οἱ αὐτῶ
 φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῶ πίσυρος ἐπὶ νῆας ἴης Δαναῶν ταχυπόλων. 295
 εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἐὸν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
 νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι μάλα περ μεμαῶτα.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής·
 ὦ γύναι οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω. 300 ΙΩ
 ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν αἶ κ' ἐλέησῃ.
 ἦ ῥα καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὄτρυν' ὁ γεραῖος
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦναι ἀκήρατον· ἦ δὲ παρέστη
 χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
 νηγάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἧς ἀλόχοιο· 305
 εὔχετ' ἔπειτα στάς μέσῳ ἔρκεϊ, λειῖβε δὲ οἶνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας ἔπος ἠῦδα·
 Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε
 δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν,
 πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅς τε σοὶ αὐτῶ 310 ΙΩ
 φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πίσυρος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπόλων.
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε τελειότατον πετεηνῶν 315
 μόρφον θηρητῆρ' ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.
 ὄσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῖο ἐν κληῖσ' ἀραρυῖα,
 τόσσο' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν πτερά· εἶσατο δέ σφι
 δεξιὸς ἀΐξας διὰ ἄστεος· οἱ δὲ ἰδόντες 320 ΙΩ
 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 σπερχόμενος δ' ὁ γεραῖος ἐοῦ ἐπεβήσετο δίφρου,
 ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
 τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὀπισθεν 325
 ἵπποι, τοὺς δ' ἡγέρων ἐφέπων μᾶστιγι κέλευε
 καρπαλίμως κατὰ ἄστν· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
 πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὡς εἰ θάνατον δὲ κίοντα.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἄσποροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο 330 ΙΩ
 παῖδες καὶ γαμβροί, τῶ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
 ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,
 αἴψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ἠῦδα·
 Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
 ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐθέλησθα, 335
 βᾶσκ' ἴθι καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὡς ἄγαγ', ὡς μήτ' ἄρ τις ἴδη μήτ' ἄρ τε νοήσῃ
 τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐωνα δ' ἰκέσθαι.
 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργεῖφόντης.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα 340 ΙΩ
 ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρῆν
 ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 εἶλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργεῖφόντης. 345
 αἴψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκανε,
 βῆ δ' ἰέναι κούρω αἰσυμνητῆρι ἐοικῶς
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ἦβη.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρέξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
στήσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους ὄφρα πίοιεν 350 ΙΩ
ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν.
τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνησέν τε·
φράζεο Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
ἄνδρ' ὀρόω, τάχα δ' ἄμμε διαρραίσεσθαι οἴω. 355
ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἧ μιν ἔπειτα
γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν αἶ κ' ἐλεήση.
ὣς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δείδιε δ' αἰνῶς,
ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
στή δὲ ταφῶν· αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν 360 ΙΩ
χεῖρα γέροντος ἐλὼν ἐξείρετο καὶ προσέειπε·
πῆ πάτερ ὦδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
οὐδὲ σύ γ' ἔδεισας μένεα πνειόντας Ἀχαιοῦς,
οἷ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασι; 365
τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
τοσσάδ' ὀνειάτ' ἄγοντα, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη;
οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δὲ τοι οὔτος ὀπηδεῖ,
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.
ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ρέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον 370 ΙΩ
σεῦ ἀπαλεξήσασμαι· φίλω δέ σε πατρὶ εἴσκω.
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδῆς·
οὔτω πη τάδε γ' ἐστὶ φίλον τέκος ὡς ἀγορεύεις.
ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
ὅς μοι τοιόνδ' ἦκεν ὀδοιπόρον ἀντιβολῆσαι 375
αἴσιον, οἶος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητός,
πέπνυσαί τε νόω, μακάρων δ' ἔξεσσι τοκήων.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 380 ΙΩ
ἧέ πη ἐκπέμψεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
ἄνδρας ἐς ἄλλοδαπούς ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη,
ἧ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
δειδιότες· τοῖος γὰρ ἀνήρ ὄριστος ὄλωλε
σὸς πάϊς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπιδεῦετ' Ἀχαιῶν. 385
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδῆς·
τίς δὲ σύ ἐσσι φέριστε τέων δ' ἔξεσσι τοκήων;
ὥς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνισπες.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
πειρᾷ ἐμεῖο γεραῖε καὶ εἴρεια Ἴκτορα δῖον. 390 ΙΩ
τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὐτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
Ἀργείους κτείνεσκε δαΐζων ὀξεί χαικῶ·
ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
εἶα μάρνασθαι κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι. 395
τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηὺς εὐεργῆς·
Μυρμιδόνων δ' ἔξειμι, πατῆρ δέ μοι ἐστὶ Πολύκτωρ.
ἀφνειὸς μὲν ὅ γ' ἐστί, γέρων δὲ δὴ ὡς σύ περ ὦδε,

ἔξ δέ οἱ υἴες ἕασιν, ἐγὼ δέ οἱ ἑβδομός εἰμι·
 τῶν μετὰ παλλόμενος κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι. 400 ΙΩ
 νῦν δ' ἦλθον πεδίον δ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γάρ
 θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 ἀσχαλώωσι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής· 405
 εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 εἷς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
 ἦ ἔτι πᾶρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἦέ μιν ἦδη
 ἦσι κυσὶν μελεῖστί ταμῶν προύθηκεν Ἀχιλλεύς.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης· 410 ΙΩ
 ὦ γέρον οὐ πῶ τόν γε κύνες φάγον οὐδ' οἰωνοί,
 ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηϊ
 αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼς
 κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαί
 ἔσθουσ', αἶ ρά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν. 415
 ἦ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοῦ ἐτάριοιο φίλοιο
 ἔλκει ἀκηδέστως ἠὼς ὅτε δῖα φανήη,
 οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθῶν
 οἶον ἐερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἶμα νένιπται,
 οὐδέ ποθι μιαρὸς· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν 420 ΙΩ
 ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
 ὡς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἴος ἐῆος
 καὶ νέκυός περ ἐόντος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.
 ὡς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι 425
 ἀθανάτοις, ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴ ποτ' ἔην γε,
 λήθητ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι·
 τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτιό περ αἴση.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον,
 αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν, 430 ΙΩ
 ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 πειρᾷ ἐμεῖο γεραῖε νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
 ὅς με κέλη σέο δῶρα παρῆξ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.
 τὸν μὲν ἐγὼ δεῖδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι 435
 συλεύειν, μὴ μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 ἐνδυκέως ἐν νηϊ θοῆ ἢ πεζὸς ὀμαρτέων·
 οὐκ ἂν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο.
 ἦ καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους 440 ΙΩ
 καρπαλίμως μᾶστιγα καὶ ἠνία λάξετο χερσίν,
 ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἠΰ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντο,
 οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο,
 τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος ἀργεῖφόντης 445
 πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὄχητας,
 ἐς δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκοντο

ὕψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν 450 ΙΩ
λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλήν ποίησαν ἄνακτι
σταυροῖσιν πυκνοῖσι· θύρην δ' ἔχε μῶνος ἐπιβλής
εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί,
τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων 455
τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος·
δή ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ᾤξε γέροντι,
ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,
ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε·
ὦ γέρον ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα 460 ΙΩ
Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
τύνη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος, 465
καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠΰκόμοιο
λίσσεο καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.
ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
Ἴδαϊον δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὃ δὲ μίμνεν ἐρύκων 470 ΙΩ
ἵππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
τῆ ῥ' Ἀχιλεὺς ἴζεσκε Διὶ φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
εὖρ', ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθήατο· τῶ δὲ δύ' οἴω
ἦρος Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ὄζος Ἄρηος
ποιπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς 475
ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στὰς
χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
δεινὰς ἀνδροφόνους, αἶ οἱ πολέας κτάνον υἱας.
ὧς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβη, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ 480 ΙΩ
φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξίκετο δῆμον
ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας,
ὧς Ἀχιλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε· 485
μνήσαι πατρὸς σοῖο θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
τηλίκου ὧς περ ἐγών, ὀλοῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ·
καὶ μὲν που κεῖνον περιναίεται ἀμφὶς ἐόντες
τείρουσ', οὐδέ τις ἐστὶν ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι.
ἀλλ' ἦτοι κεῖνός γε σέθεν ζῶοντος ἀκούων 490 ΙΩ
χαίρει τ' ἐν θυμῶ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
ὄψεσθαι φίλον υἷὸν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα·
αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱὰς ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινὰ φημι λελεῖφθαι.
πεντήκοντά μοι ἦσαν ὅτ' ἦλυθον υἱεὺς Ἀχαιῶν· 495
ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἱῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·

ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἴρυτο δὲ ἄστῃ καὶ αὐτούς,
 τὸν σὺ πρόην κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης 500 ΙΩ
 Ἔκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν
 λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον
 μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
 ἔτλην δ' οἷ' οὐ πά τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος, 505
 ἀνδρὸς παιδοφόνιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατὸς ὑφ' ἴμερον ὤρσε γόοιο·
 ἀψάμενος δ' ἄρα χεῖρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
 τὼ δὲ μνησαμένω ὃ μὲν Ἔκτορος ἀνδροφόνιο
 κλαῖ' ἀδινὰ προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἐλυσθείς, 510 ΙΩ
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτε
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 καὶ οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἴμερος ἠδ' ἀπὸ γυίων,
 αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χεῖρὸς ἀνίστη 515
 οἰκτίρων πολίον τε κάρη πολίον τε γένειον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἄ δειλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς 520 ΙΩ
 υἷας ἐξενάριζα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔζευ ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπης
 ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ·
 οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο·
 ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι 525
 ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δὲ τ' ἀκηδέες εἰσί.
 δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὐδαι
 δώρων οἷα δίδωσι κακῶν, ἕτερος δὲ εἰάων·
 ὧ μὲν κ' ἀμμίξας δῶη Ζεὺς τερπικέρανος,
 ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὃ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ· 530 ΙΩ
 ὧ δὲ κε τῶν λυγρῶν δῶη, λωβητὸν ἔθηκε,
 καὶ ἐ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει,
 φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.
 ὡς μὲν καὶ Πηληϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο 535
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,
 καὶ οἱ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅττι οἱ οὔ τι
 παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
 ἀλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε 540 ΙΩ
 γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 ἦμαί ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
 καὶ σὲ γέρον τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
 ὄσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἔδος ἐντὸς ἐέργει
 καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων, 545
 τῶν σε γέρον πλούτῳ τε καὶ υἰάσι φασὶ κεκάσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἦγαγον Οὐρανίωνες
 αἰεὶ τοι περὶ ἄστῃ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.

ἄνσχεο, μὴ δ' ἀλίσστον ὀδύρευο σὸν κατὰ θυμόν·
 οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἔηος, 550 ΙΩ
 οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 μὴ πω μ' ἐς θρόνον ἴζε διοτρεφὲς ὄφρα κεν Ἔκτωρ
 κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής, ἀλλὰ τάχιστα
 λῦσον ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα 555
 πολλά, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
 σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρᾶν φάος ἡελίοιο.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
 μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 560 ΙΩ
 Ἔκτορά τοι λῦσαι, Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε
 μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
 καὶ δέ σε γινώσκω Πρίαμε φρεσίν, οὐδέ με λήθεις,
 ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδέ μάλ' ἠβῶν, 565
 ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆα
 ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
 τὼ νῦν μὴ μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
 μὴ σε γέρον οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω
 καὶ ἰκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς. 570 ΙΩ
 ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέιθετο μύθῳ.
 Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὣς ἄλτο θύραζε
 οὐκ οἴος, ἅμα τῷ γε δύο θεράποντες ἔποντο
 ἦρως Αὐτομέδων ἠδ' Ἄλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα 575
 τί' Ἀχιλλεύς ἐτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα,
 οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
 κὰδ δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· ἐϋξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
 ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
 κὰδ δ' ἔλιπον δύο φάρε' ἐϋννητόν τε χιτῶνα, 580 ΙΩ
 ὄφρα νέκυν πυκάσας δοίῃ οἶκον δὲ φέρεσθαι.
 δμῳὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ' ἀμφὶ τ' ἀλεῖψαι
 νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν,
 μὴ ὁ μὲν ἀχρυμένη κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο
 παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείῃ φίλον ἦτορ, 585
 καὶ ἐκατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δὲ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
 αὐτὸς τὸν γ' Ἀχιλλεύς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
 σὺν δ' ἔταροι ἦειραν ἐϋξέστην ἐπ' ἀπήνην. 590 ΙΩ
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηθεν ἐταῖρον·
 μὴ μοι Πάτροκλε σκυδμαινέμεν, αἶ κε πύθθαι
 εἰν Ἀϊδὸς περ ἐὼν ὅτι Ἔκτορα δῖον ἔλυσα
 πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὐ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσσ' ἐπέοικεν. 595
 ἣ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦτε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἔζετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ ἔνθεν ἀνέστη
 τοίχου τοῦ ἐτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·

υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυται γέρον ὡς ἐκέλευες,
 κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι 600 ΙΩ
 ὄψαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
 καὶ γάρ τ' ἠὔκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῆ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο
 ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβώοντες.
 τοὺς μὲν Απόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο 605
 χωόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὔνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήφ·
 φῆ δοιῶ τεκέειν, ἦ δ' αὐτῆ γείνατο πολλούς·
 τῷ δ' ἄρα καὶ δοιῶ περ ἐόντ' ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν 610 ΙΩ
 κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῆ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίῳνες.
 ἦ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα.
 νῦν δὲ που ἐν πέτρῃσιν ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν
 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεῶν ἔμμεναι εὐνὰς 615
 νυμφάων, αἶ τ' ἀμφ' Ἀγελώϊον ἐρρώσαντο,
 ἔνθα λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα διε γεραιῆ
 σίτου· ἔπειτά κεν αὐτε φίλον παῖδα κλαίοισθα
 Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται. 620 ΙΩ
 ἦ καὶ ἀναΐξας οἶν ἄργυρον ὠκύς Ἀχιλλεὺς
 σφάξ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὄπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτομέδων δ' ἄρα σίτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ 625
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειῖθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα
 ὄσσοις ἔην οἴος τε· θεοῖσι γὰρ ἅντα ἐφείκει· 630 ΙΩ
 αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεὺς
 εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 λέξον νῦν με τάχιστα διοτρεφές, ὄφρα καὶ ἤδη 635
 ὕπνω ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
 οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν
 ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὄλεσε θυμόν,
 ἀλλ' αἰεὶ στενάχῳ καὶ κήδεα μυρία πέσσω
 αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640 ΙΩ
 νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἶθοπα οἶνον
 λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὐ τι πεπάσμην.
 ἦ ῥ', Ἀχιλλεὺς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμοῖσι κέλευσε
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας, 645
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 αἶ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
 αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι.

τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο γέρον φίλε, μὴ τις Ἀχαιῶν 650 ἸΩ
ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουλευφόρος, οἳ τέ μοι αἰεὶ
βουλὰς βουλευούσι παρήμενοι, ἢ θέμις ἐστὶ·
τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται. 655
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ποσσημαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἴκτορα δῖον,
ὄφρα τέως αὐτὸς τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἴκτορι δῖω, 660 ἸΩ
ᾧ δέ κέ μοι ῥέζων Ἀχιλεῦ κεχαρισμένα θείης.
οἴσθα γὰρ ὡς κατὰ ἄστῳ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
ἄξέμεν ἐξ ὄρεος, μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινυτό τε λαός, 665
ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
τῇ δὲ δωδεκάτῃ πολεμίζομεν εἴ περ ἀνάγκη.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
ἔσται τοι καὶ ταῦτα γέρον Πρίαμ' ὡς σὺ κελεύεις·
σχῆσω γὰρ πόλεμον τόσσον χρόνον ὅσσον ἄνωγας. 670 ἸΩ
ὡς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
ἔλλαβε δεξιτερὴν, μὴ πως δείσει' ἐνὶ θυμῷ.
οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
κῆρυξ καὶ Πρίαμος πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,
αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὔδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου· 675
τῷ δὲ Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάρης.
ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ
εὔδον παννύχιοι μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνω·
ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν
ὄρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως Πρίαμον βασιλῆα 680 ἸΩ
νηῶν ἐκπέμψειε λαθὼν ἱεροῦς πυλαωρούς.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ᾧ γέρον οὔ νύ τι σοὶ γε μέλει κακόν, οἶον ἔθ' εὔδεις
ἀνδράσιν ἐν δηϊοσιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.
καὶ νῦν μὲν φίλον υἷὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας· 685
σεῖο δὲ κε ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα
παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
γνώη σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
ὡς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη.
τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζευξ' ἵππους ἡμίονους τε, 690 ἸΩ
ρίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.
ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
Ἥως δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, 695
οἱ δ' εἰς ἄστῳ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος
ἔγνω πρὸσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,

ἄλλ' ἄρα Κασσάνδρῃ ἰκέλη χρυσοῦ Ἀφροδίτῃ
 Πέργαμον εἰσαναβᾶσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν 700 ΙΩ
 ἔσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·
 τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσι·
 κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ·
 ὄψεσθε Τρῶες καὶ Τρωάδες Ἴκτορ' ἰόντες,
 εἴ ποτε καὶ ζῶοντι μάχης ἐκνοστήσαντι 705
 χαίρετ', ἐπεὶ μέγα χάριμα πόλει τ' ἦν παντί τε δήμῳ.
 ὣς ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνήρ·
 οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἴκετο πένθος·
 ἀγχοῦ δὲ ζυμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
 πρῶται τὸν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ 710 ΙΩ
 τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχον ἀΐξασαι
 ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.
 καὶ νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 Ἴκτορα δάκρυ χέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα· 715
 εἶξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὶν ἀγάγωμι δόμον δέ.
 ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ διέστησαν καὶ εἶξαν ἀπήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδούς 720 ΙΩ
 θρήνων ἐξάρχους, οἳ τε στονόεσαν ἀοιδὴν
 οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῆσιν δ' Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἦρχε γόοιο
 Ἴκτορος ἀνδροφόνιοι κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 ἄνερ ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, κὰδ δέ με χήρην 725
 λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς
 ὄν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἶω
 ἦβην ἴξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 πέρσεται· ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅς τέ μιν αὐτὴν
 ῥύσκει, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα, 730 ΙΩ
 αἱ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῆσι,
 καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῆσι· σὺ δ' αὖ τέκος ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 ἔψαι, ἐνθά κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο
 ἀθλεύων πρὸ ἀνακτος ἀμειλίχου, ἢ τις Ἀχαιῶν
 ῥίψει χειρὸς ἐλῶν ἀπὸ πύργου λυγρὸν ὄλεθρον 735
 χωόμενος, ᾧ δὴ που ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἴκτωρ
 ἢ πατέρ' ἠὲ καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἴκτορος ἐν παλάμησιν ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας.
 οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαῖ λυγρῇ·
 τὼ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ, 740 ΙΩ
 ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας
 Ἴκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείπεται ἄλγεα λυγρά.
 οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας,
 οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὐδέ κεν αἰεὶ
 μεμνήμην νυκτᾶς τε καὶ ἡματα δάκρυ χέουσα. 745
 ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῆσιν δ' αὖθ' Ἐκάβῃ ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο·
 Ἴκτορ ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,

ἧ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴση. 750 ΙΩ
ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκύς Ἀχιλλεὺς
πέρνασχ' ὄν τιν' ἔλεσκε πέρην ἀλὸς ἀτρυγέτιο,
ἐς Σάμον ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμον ἀμιχθαλόεσσαν·
σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκει χαλκῶ,
πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἐοῦ περι σῆμ' ἐτάριοι 755
Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὤς.
νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
κεῖσαι, τῶ ἵκελος ὄν τ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσι ἐποιοχόμενος κατέπεφνε.
ὡς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίαστον ὄρινε. 760 ΙΩ
τῆσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
Ἔκτορ ἐμῶ θυμῶ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
ἧ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὡς πρὶν ὄφελλον ὀλέσθαι.
ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν 765
ἐξ οὗ κείθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
ἀλλ' οὐ πω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφηλον·
ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτει
δαέρων ἢ γαλόων ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
ἢ ἐκυρή, ἐκυρὸς δὲ πατήρ ὡς ἦπιος αἰεὶ, 770 ΙΩ
ἀλλὰ σὺ τὸν ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες
σῆ τ' ἀγανοφροσύνη καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
τὼ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ·
οὐ γὰρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
ἦπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν. 775
ὡς ἔφατο κλαίουσα, ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.
λαοῖσιν δ' ὁ γέρον Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
ἄξετε νῦν Τρῶες ξύλα ἄστυ δέ, μὴ δέ τι θυμῶ
δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἧ γὰρ Ἀχιλλεὺς
πέμπων μ' ὦδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν 780 ΙΩ
μὴ πρὶν πημανέειν πρὶν δωδεκάτη μόλη ἠώς.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ὑπ' ἀμάχησιν βόας ἡμιόνους τε
ζεύγνυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς, 785
καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἔκτορα δάκρυ χέοντες,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἔκτορος ἔγρευτο λαός.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερέθην ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο 790 ΙΩ
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἶθοπι οἴνω
πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί θ' ἔταροί τε
μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατεΐβετο δάκρυ παρειῶν.
καὶ τὰ γε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες 795
πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν.
αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν, αὐτὰρ ὑπερθε
πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι·

ρίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ ἦατο πάντη,
μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί. 800 ΙΩ
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
ὥς οἱ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἔκτορος ἵπποδάμοιο.